Prayer Requests

Pray for spiritual revival in our Church.
Pray for the mission trips of Pr. Stephen John, Pr.Thomas John, Pr.Mathew Thomas, Dr.Jacob Thomas & Pr.Jacob Varghese&team.
Pray for all our church families, ministers, ministries.
Pray for PFGA missionary work in Bihar (Purnea Dist).
Pray for the sick – members of our Church and outside of our Church - Pastor Aunty, Joel, Pr. M.M.Varghese, Nevin Thomas NY, Stephen Sam Dallas, Shiny, Jonathan Peter, Alyssa Peter.
Pray for the unsaved ones, near and around.
Pray for the City, State, Nation and for India.
Pray for Christians tortured in North Korea, Middle East, in different parts of India - Jharkhand, U.P., Chattisgarh, Karnataka, AP.

BIRTHDAYS IN OCTOBER

Jefri Johnson	06	Doyal Thomas	16
Michael John	07	Mariamma Paulkate	17
Asaph Alexander	07	Tincy Thomas	19
Abraham K.J	08	Biju Mathew	20
Hannah Mathew Alex	11	Samkutty K.Abraham	24
Stanly Sam Thomas	14	Noby Abraham	25
Molly Soondar	16	Minu K Varghese	28
Seena Mathew	16		

The Lord bless you and keep you; the Lord make His face to shine upon you and be gracious to you; the Lord lift up His countenance upon you and give you peace. *Numbers 6 - 24, 25,26*

WEDDING ANNIVERSARIES

Thomas Thomas & Mary Thomas	19
Chrisostam Philip & Mary Philip	25
Abraham Varghese (Sabu) & Jancy Abraham	27

PFGA VOICE
Issue No.37 – October 2016
www.pfgachurch.org
(For private circulation among Church members only)

"The Writer of each article is responsible for his/ her point of view"

Please send your suggetions, feedbacks, prayer requests, stories, poems, and articles to

pfgavoice@gmail.com / Sheeba George – 267-226-0503

PFGA VOICE

Monthly Newsletter of THE PHILADELPHIA FULL GOSPEL ASSEMBLY - PHILADELPHIA

Glorious Service in Philadelphia Since October 1980 Issue No.37 October 2016

യഹോവയെ മറക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക

Mollykutty Koshy

യഹോവയാം ദൈവം അതിമഹത്തായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ് ഭുതലത്തിലുള്ള സകലജാതികളിലും വെച്ച് തനിക്ക് സ്വന്തജനമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത യിസ്രായേൽമക്കൾക്ക് കൊടുത്തത്. യിസ്രായേൽമക്കളിൽ മരുഭൂപ്രയാണത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടും രണ്ടാം തലമുറയോടും, യിസ്രായേൽ പിതാക്കൻമാർക്ക് കൊടുത്ത ന്യായപ്രമാണങ്ങളും കല്പനകളും മോശെ മുഖാന്തിരം ആവർത്തിച്ച് യഹോവയാം ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതാണ് ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായിരുന്ന യിസ്രായേൽമക്കളെ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി വിടുവിച്ചു. പക്ഷെ പ്രതികൂലങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ അവർ യഹോവയോട് പിറുപിറുത്തു. മരുഭുമിയുടെയും ചെങ്കടലിന്റെയും അനുഭവത്തിൽ കൂടി കടന്നു പോയപ്പോൾ ദൈവം അവരെ അതിശയകരമായി വഴി നടത്തി എങ്കിലും ദൈവത്തോട് അവർക്ക് നന്ദിയും വിശ്വസ്തതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ''നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ പിതാക്കൻമാരോട് സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തേയ്ക്ക് നിന്നെ കൊണ്ടുചെന്ന് നീ പണിയാത്ത വലുതും നല്ലതുമായ പട്ടണങ്ങളും, നി നിറക്കാത്ത സകല സമ്പത്തും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വീടുകളും, നീ കുഴിക്കാത്ത കിണറുകളും, നീ നട്ടുണ്ടാക്കാത്ത മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും നിനക്ക് തരികയും, നീ തിന്ന് തൃപ്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്നെ അടിമവീടായ മിസ്രയീം ദേശത്ത് നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയെ മറക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക''(ആവ 6:10–12). ഗൗരവമേറിയ ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണിത്. അത് മാറ്റമില്ലാത്തതും മാറിപ്പോകാത്തതുമാണ്. മൺമാറും വിൺ മാറും മനുഷ്യരെല്ലാം വാക്കു മാറും. ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും മാറുന്ന അവസ്ഥ നമുക്ക് വചനത്തില് കാണുവാന് കഴിയും. ''ഭൂമി പൊടുപൊടെ പൊട്ടുന്നു; കിറുകിറെ കീറുന്നു; കിടുകിട കിടുങ്ങുന്നു മത്തനെപ്പോലെ ചാഞ്ചാടുന്നു; കാവൽമാടംപോലെ ആടുന്നു''(യെശ 24: 19,20). 'അത്തിവൃക്ഷം പെരുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു കുലുങ്ങീട്ടു കായി ഉതിർക്കുമ്പോലെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വീണു. പുസ്തകച്ചുരുൾ ചുരുട്ടുംപോലെ ആകാശം മാറിപ്പോയി; എല്ലാമലയും ദ്വീപും സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളകിപ്പോയി''(വെളിപ്പാട് 6:13,14). എന്നാൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം മത്തായി 24:35ൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, ''ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല''. **ദൈവജനമായിരിക്കുന്ന നമ്മൾ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരാം. എന്താണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി? നാം എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉടമകളാണ്! യഹോവയുടെ തേജസ്സ് കൊണ്ട് നിറത്തിരിക്കുന്ന ഭുമിയിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. കായ്കളും കനികളും നീരുറവകളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭൂമി. പ്രകൃതിയിൽ നോക്കിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ കരവിരുത് കാണാം. ബഹിരാകാശ യാത്രികന് രാകേശ് ശർമ്മ ശുന്യാകാശ പേടകത്തിലിരുന്ന് കറങ്ങി വരുന്ന ഭൂഗോളത്തെ നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൺട്രോൾ റൂമിൽ ഇരുന്നവർ ചോദിച്ചു 'രാകേശ് ശൂന്യാകാശത്തിലിരുന്ന് നമ്മുടെ ഭാരതത്തെ നോക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയുണ്ട്? എന്ത് തോന്നുന്നു? 'സാരെ ജഹാം സെ അച്ഛാ''.. എല്ലാ ദേശങ്ങളെക്കാളും മനോഹരം അതായിരുന്നു ആ ശാസ്ത്രപ്രതിഭയുടെ മറുപടി. ദൈവം മനോഹര ദേശത്ത് കൂടി നമ്മെ നടത്തി, അതിമനോഹര ദേശത്ത് നമ്മെ വസിക്കുമാറാക്കി. പാപത്തിൽ ജനിച്ച് പാപച്ചുമടുമായി നടന്ന നമ്മെ ദൈവം രക്ഷിക്കുക** മാത്രമല്ല, അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും അത്ഭുത പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് വിളിച്ച് രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗമാക്കി; അനേകർക്കില്ലാത്ത ഭാഗ്യപദവി. മാത്രമോ നാം കാണാത്തതും കേൾക്കാത്തതും ചിന്തിക്കാത്തതുമായ വഴിയിൽ കൂടി ദൈവം നമ്മെ നടത്തി. ഈ മഹാദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പിനെ നാം പാലിക്കുന്നുവോ? ഒരു ഡോക്ടറുടെ മുന്നറിയിപ്പിനെ നാം പാലിക്കും. 6 മണിക്കൂർ ഇടവിട്ട് ആന്റിബയോട്ടിക്ക് കഴിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒരു സെക്കന്റ് തെറ്റാതെ നമ്മൾ ചെയ്യും. എന്നാൽ ജീവശ്വാസം തന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പറയുന്നു, ഇവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കണം,

.............2

മടുത്ത് പോകാതെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. അനുസരിപ്പാൻ ആരുണ്ട്? വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിച്ചതോടെ ആത്മീയശുശ്രൂഷകൾക്കോ, ആരാധനയ്ക്കോ സമയമില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥി ലോകം. സമ്പത്ത് വർദ്ധിച്ചതോടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരിക്കാൻ സമയമില്ലാത്ത വിശ്വാസ കുടുംബങ്ങൾ. നമുക്ക് നമ്മെ തന്നെ ശോധന ചെയ്യാം. എവിടേയ്ക്കാണ്, എങ്ങോട്ടാണ് നമ്മുടെ യാത്ര?.

അന്ത്യ നാളുകൾ അടുത്തു. കർത്താവിന്റെ വരവ് സമീപമായി. മുന്നറിയിപ്പുകളെ അവഗണിക്കാതെ (യഹോവയെ മറക്കാതിരിപ്പാൻ) സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ മുന്നറിയിപ്പിനെ അവഗണിച്ചവർ പാപശാപത്തിനധീനരായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കുറവുകളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ആത്മീയമായി ഉണരാം, വളരാം. അതിനായി ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

After a few of the usual Sunday evening hymns, the church's pastor slowly stood up, walked over to the pulpit and, before he gave his sermon for the evening, briefly introduced a guest minister who was in the service that evening. In the introduction, the pastor told the congregation that the guest minister was one of his dearest childhood friends and that he wanted him to have a few moments to greet the church and share whatever he felt would be appropriate for the service.

With that, an elderly man stepped up to the pulpit and began to speak. "A father, his son, and a friend of his son were sailing off the Pacific Coast," he began, "when a fast approaching storm blocked any attempt to get back to shore. The waves were so high that, even though the father was an experienced sailor, he could not keep the boat upright, and the three were swept into the ocean as the boat capsized."

The old man hesitated for a moment, making eye contact with two teenagers who were, for the first time since the service began, looking somewhat interested in the story. The aged minister continued with his story. "Grabbing a rescue line, the father had to make the most excruciating decision of his life: to which boy he would throw the other end of the life line. He only had seconds to make the decision. The father knew that his son was a Christian, and he also knew that his son's friend was not. The agony of his decision could not be matched by the torrent of the waves. As the father yelled out, 'I love you, son!', he threw out the life line to the son's friend. By the time the father had pulled the friend back to the capsized boat, his son had disappeared beneath the raging swells into the black of night. His body was never recovered."

By this time, the two teenagers were sitting up straight in the pew, anxiously waiting for the next words to come out of the old minister's mouth. "The father," he continued, "knew his son would step into eternity with Jesus, and he could not bear the thought of his son's friend stepping into an eternity without Jesus. Therefore, he sacrificed his son to save the son's friend. How great is the love of God that He could do the same for us. Our heavenly Father sacrificed His only begotten Son that we could be saved. I urge you to accept His offer to rescue you and take hold of the life line."

With that, the old man turned and sat back down in his chair as silence filled the room. The pastor again walked slowly to the pulpit and delivered a brief sermon with an invitation at the end. However, no one responded to the appeal. Within minutes after the service, the two teenagers were at the old man's side. "That was a nice story," politely said one of the boys, "but I don't think it was very realistic for a father to give up his only son's life in hopes that the other boy would become a Christian."

"Well, you've got a point there," the old man replied, glancing down at his worn Bible. Sorrow began to overtake the old man's smiling face as he once again looked up at the boys and said, "It sure isn't very realistic, is it? But I'm here today to tell you that I understand more than most the pain God must have felt to give up His only Son. For you see, I'm the man who lost his son to the ocean that day, and my son's friend that I chose to save is your pastor."

''ശോഭയേറും നാടൊന്നുണ്ടത് ''
Sweet by and by

ശവസംസ്കാര വേളകളിൽ നാം സാധാരണ കേൾക്കാറുള്ള മറ്റൊരു കീർത്തനമാണ് ''ശോഭയേറും നാടൊന്നുണ്ടതു, കാണാമേ ദൂരെ വിശ്വാസത്താൽ'' എന്നത്. സൺഡേ സ്കുളുകൾക്കായി ജോസഫ് പി. വെബ്സ്റ്റർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'സിഗ്നറ്റ് റിംങ്ങ്' എന്ന ഗാന സമാഹാരത്തിലാണ് 1868ൽ ഇത് ആദ്യമായി അച്ചടിച്ചുവന്നത്. ഈ ഗാനത്തിന്റെ രചയിതാവ് 1836-ൽ ന്യൂയോർക്കിൽ ജനിച്ച സാൻഫോർഡ് ഫിൽമോർ ബെന്നറ്റ് ആണ് (Sanford Fillmore Bennett).

ഒരു മെഥഡിസ്റ്റ് ഉണർവ്വുയോഗത്തിൽ വെച്ചാണ് ബെന്നറ്റ് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. മിഷിഗൺ സർവ്വകലാശാലയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം. പിന്നെ കുറെക്കാലം റിച്ച്മോണ്ടിലെ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സുപ്രണ്ടായി അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. അതിനു ശേഷം ഒരു വർത്തമാന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായി. ആഭ്യന്തരയുദ്ധകാലത്ത് വിസ്കോൻസിൻ സൈന്യത്തിലെ ഒരു സൈനികനായി. അതിനു ശേഷം ഒരു ഔഷധശാല തുടങ്ങുകയും അതോടൊപ്പം വൈദ്യശാസ്ത്ര പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന ഈ മേ ഖലകളിലൂടെയെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും കവിതാ രചനയിലും ഗദ്യസാഹിത്യത്തിലും അദ്ദേഹം മുഴുകി. അനേകം ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹമെഴുതിയെങ്കിലും ''ശോഭയേറും നാടൊന്നുണ്ടത്'' എന്നതു മാത്രമാണ് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നത്.

ബെന്നറ്റ് വിസ്കോൻസിനിൽ ഔഷധശാല നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ നിത്യസന്ദർശകനായിരുന്നു സംഗീതാദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ജോസഫ് വെബ്സ്റ്റർ. അങ്ങനെ ആ സുഹൃത്ബന്ധം വളർന്നു വന്നു. സംഗീതവും, സാഹിത്യവും അവർ ചർച്ച ചെയ്തു. വെബ്സ്റ്റർ പക്ഷെ വിഷാദ രോഗത്തിനടിമയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ഈ മാനസിക രോഗം ആ സംഗീതജ്ഞനെ നിർവീര്യമാക്കും. വിഷാദത്തിൽ നിന്നു സുഹൃത്തിനെ മോചിതനാക്കാൻ ബെന്നറ്റ് കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗം കവിതകളെഴുതി ഈണമിടാൻ വെബ്സ്റ്ററിനെ ഏൽപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വിഷാദാവസ്ഥയിലാണ് ഒരു ദിവസം വെബ്സ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ അരികിലെത്തുന്നത്. തീവ്രമായ നിരാശ ആ മുഖത്ത് നിഴലിക്കുന്നതു കണ്ട ബെന്നറ്റ് ചോദിച്ചു 'എന്താണ് നിന്റെ മുഖം ഇന്ന് ഇത്രയേറെ ശോഭയില്ലാതിരിക്കുന്നത്'? വെബ്സ്റ്റർ പറഞ്ഞു ''സാരമില്ലാ, അത് വേഗം ഭംഗിയേറിയതായിത്തീരും''. ഈ വാക്കുകളാണ് പ്രശസ്തമായ ആ ഗാനത്തിന്റെ കോറസിന് പ്രേരകമായത്. കോറസ്സിൽ തുടങ്ങി അപ്പോൾ തന്നെ ബെന്നറ്റ് അതിന്റ ചരണങ്ങളും എഴുതി തീർത്തു. ആ ഗാനത്തിലൂടെ അലക്ഷ്യമായി കണ്ണോടിച്ച വെബ്സറ്റിന്റെ മനസ്സ് തെളിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തന്റെ വയലിൻ കയ്യിലെടുത്തു ആ സംഗീതാദ്ധ്യാപകനിൽ നിന്നും വശ്യതയാർന്ന ഇതിന്റെ ഈണവും അപ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടായി. രണ്ടു പേരും കൂടി ആ പാട്ട് അന്ന് ഒന്നിച്ചുപാടി.

എത്രയേറെ വൈവിധ്യമാർന്ന ജീവിതമേഖലകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നാണ് പ്രത്യാശയുടെ വരികൾ ഒഴുകിയെത്തിയതെന്നോർക്കുക. ശോകാദ്രമായ എത്രയെത്ര മനസ്സുകളെ വശീകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരീണമാണ്, വിഷാദമൂകമായ് നിന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിലൂടെയന്ന് പിറവിയെടുത്തതെന്നും ഓർക്കുക.

വെബ്സ്റ്റർ ആയിരത്തിലേറെ ഗാനങ്ങൾക്കാണ് രാഗമേകിയത്. വെബസ്റ്റർ 1875-ൽ അൻപത്തിയാറാമത്തെ വയസ്സിലും, ബെന്നറ്റ് 1898-ൽ അറുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. വിസ്കോൻസിൻ സന്ദർശിക്കുന്നവർക്ക് സാൻഫോർഡ് ബെന്നറ്റിന്റെ ഭവനവും, അതിൽ ഈ ഗാനത്തിന് സംഗീതം പകരാൻ ജോസഫ് വെബ്സററർ ഉപയോഗിച്ച വയലിനും ഇന്നും കാണാം.

THANK YOU LORD

I thank God Almighty for enabling us to publish PFGA VOICE Newsletter for the past three years. I sincerely thank each and every church member who supported this ministry. Special thanks to Menu Plus Printing press for their support in this ministry. God Bless You all.

Sheeba George